

**[Statsministeren]**

mer, som vi alene kan løse i fællesskab; de andre problemer løser vi hjemme i landene hos os selv, osv. osv. osv.

Vi skal igennem et meget spændende forløb i de kommende måneder, og jeg vil gerne, for det er mig magtpåliggende, forsikre Folketinget om, at intet ønske nærer jeg mere brændende, end at det lykkes til sidst med respekt af nej – det var der, det var ikke overvældende, men det var der – alligevel at opnå, at vi kan, som det hedder, tilgodese den holdning, jeg er sikker på er helt dominerende hos måske 80, 85 eller 87 pct. af danskerne, nemlig at vi vil holde fast i et fuldt dansk medlemskab af EF. Det håber jeg inderligt vi kan arbejde tæt og tillidsfuldt sammen om i den kommende tid.

Fru Eva Fatum tog som bornholmer med god grund ordet i dag og understregede for os alle i Folketinget, at Bornholm er i en uhyggelig vanskelig situation. Det er jo, fordi man på Bornholm er meget afhængig af fiskefangsterne. Man kan selv fange noget – hvis man kan fange noget – og vi ved alle sammen, at det er blevet stærkt reduceret i de sidste år. Så kan man købe. Man kan købe fisk, som man får tilført frosset fra de mærkeligste steder på kloden – Canada og jeg ved ikke, hvor man dygtigt henter dem – for at forarbejde dem, så det giver beskæftigelse. Men det er svære tider.

Jeg indrømmer, at jeg ikke specielt omtalte Bornholm i åbningstalen. Det var i og for sig, fordi jeg omtalte Bornholm for få dage siden i forbindelse med regeringens beslutning om at bede en særlig gruppe af kyndige embedsmænd på højt niveau sætte sig sammen og komme til os i løbet af ganske få uger med en rapport, som fortæller, hvad vi kan gøre for at afhjælpe Bornholms akutte og meget store vanskeligheder.

Fru Tove Lindbo Larsen havde et indlæg, som pegede på behovet for, at vores hovedstad udvikler sig og vi kommer i gang med at få forment hovedstadens fremtid, og det vil i høj grad sige investeringer, offentlige og private. Jeg håber, fru Tove Lindbo Larsen vil undskyldte mig, at jeg besvarer hendes indlæg sammen med betragtninger om samme emne, som Det Radikale Venstres ordfører gjorde gældende lidt tidligere under debatten.

Hr. Søren Hansen er jo glødende optaget af arbejdet i Nordisk Råd, og det er dejligt. Gid det gjaldt flere her i Folketinget. Man har som-

me tider indtrykket af, at alt det, der sker oppe i Nordisk Råd, det er sådan en lille butik. Altså vi – undskyld, jeg siger det – vi i det samlede Folketing burde nok tage os mere af Nordisk Råds dagsorden, end vi gør, og derfor synes jeg, det var godt, at hr. Søren Hansen understregede, at selv om vi nu arbejder så meget i europæiske institutioner, så er der stadig store opgaver i Nordisk Råd. Det må man ikke tage fejl af.

Så forholder det sig jo således, at vi alle er enige om, at de europæiske emner skal mere på Nordisk Råds dagsorden. Vi skal ikke så langt tilbage i tiden, før vi støder på den tilstand i Nordisk Råd, at udenrigspolitik og sikkerhedspolitik var tabu. Vi kender jo alle grunden – hensynet til ikke mindst Finland, der var stærkt afhængig af sin geografiske position og den store nabo mod øst. Nu er det vrangbillede opløst, og derfor oplever vi nu, at Nordisk Råd kan drøfte udenrigspolitik og sikkerhedspolitik og også europæiske emner.

Så har vi fem nordiske statsministre afleveret en rapport til Nordisk Råd og til parlamenterne, hvor vi siger, at vi som statsministre gerne vil gå mere direkte ind i Nordisk Råds arbejde. Det er der måske nogle parlamentarikere, som føler sig lidt utilpas ved, for de siger: Uha, betyder det så, at parlamentet eller at Nordisk Råd kommer til at spille en mindre rolle? Bestemt ikke – tværtimod, mener jeg, og derfor vil jeg også fremhæve i dag, at hr. Søren Hansens socialdemokratiske partifæller i hele Norden inklusive den norske statsminister er enige i, at statsministrene skal vie arbejdet i Nordisk Råd flere kræfter i det kommende forløb. Og det tror jeg også Socialdemokratiet i Danmark alligevel til sidst vil slutte sig til. Ellers må jeg jo prøve, om jeg ikke kan forklare fru Gro Harlem Brundtland, at de danske socialdemokrater ser lidt anderledes på det.

Nu skal vi bearbejde alt det her stof, og vi skal have en ekstraordinær minisamling af Nordisk Råd i november måned i Århus, og dér håber jeg bestemt vi når frem til enighed om Nordisk Råds fremtidige arbejdsmetode.

Hr. J. K. Hansen, som jo er stærkt optaget af det danske mindretals situation i Sydslesvig, havde et indlæg, hvori han sagde, at der er problemer omkring den danske støtte. Nu har det jo været sådan igennem alle årene, at den danske støtte til mindretallet i Sydslesvig er blevet